

Lauwersoog gezien door de lens

Wandelen om te fotograferen

Liede Engels

Meindert van Dijk houdt van wandelen en fotograferen. En toen hij deze twee hobby's op zijn lijstje 'dingen die ik het liefste doe' zag staan, besloot hij ze te combineren en natuurfotowandelingen uit te zetten. Regelmatig trekt hij met belangstellenden de natuur in om samen van de omgeving te genieten en iedereen alle kans te geven een mooie foto te maken. Onderweg legt hij ook nog eens uit wat de deelnemers zien, waar ze op moeten letten bij het maken van de perfecte afdruk en is er alle tijd om het eigen fotoestel uit te proberen.

Een grasvelder, of toch een Noordic Walker?

Wie een beetje van fotograferen houdt, leest het probleem: je bent lekker met een groep aan het wandelen, je ziet een mooi fotomoment, blijft stil staan om je camera te pakken en nog voor je op het knopje kunt drukken is je gezelschap een klein stipje in de verte. Je meeptert, ruimt snel je toestel weer op en trekt een spruitje. Als je glimk hebt, lukt het je om nog even snel een keer op de knop te drukken, in de hoop dat deze snelle poging een redelijk resultaat oplevert, maar echt relaxed is het niet.

De enige manier waarop je lekker in de natuur foto's kan maken, is door er in je eenje op uit te trekken. Maar dat is ten eerste niet zo gezellig, ten tweede moet je maar met de juiste routes en plekjes weten en het motiveert ook niet: op een koude zaterdagochtend is het lekker warme bed toch vaak verleidelijker dan een dampig bos. Als je daarentegen met iemand afspreekt, moet je wel. Maar ja, met wie dan? Meindert van Dijk heeft op dit gebied de oplossing gevonden. "Ik hou van wandelen en natuurfotografie, dus heb ik deze twee passies gecombineerd", vertelt hij op een koude zaterdagochtend in het natuurgebied Lauwersmeer, in het noorden van Groningen. Hij heeft op deze dag een natuurfotowandeling georganiseerd voor mensen met dezelfde interesses. De acht deelnemers zijn er deze morgen voor het eerst. Ze kunnen allemaal redelijk uit de buset, wat voor hen wel zo prettig is, want een ver-

slaggever uit Utrecht heeft de twee en een half uur durende tocht naar een voor deze stelling als het einde van de wereld voelend gebied iets weg van een halve vakantie. Vanaf de stuwbrug bij Drachten is het nog anderhalf uur rijden door het platteland, inclusief een looverter wachten op een openstaande brug.

'Als je iets vanaf de grond bekijkt wordt het heel anders. Een molshoop ziet er opeens uit als een berg'

Overheersende stilte

Maar eenmaal ter plekke is alles vergeten. De donkere, verregende ochtending heeft via een schitterende zonsopgang plaatsgemaakt voor een heldere ochtend en in Lauwersmeer kan je letterlijk de stilte horen. Dat is dan weer het voordeel van een plek op anderhalf uur van de stuwbrug. De Ballastplaats, waar de wandelroute loopt die we zullen volgen, ligt centraal in het Lauwersmeergebied. Vroeger had de zee hier vrij spel en was er een open verbinding met de Waddenzee. Uit angst voor overstromingen werd in 1969 een dam gebouwd. Na de afsluiting van de Lauwersmeer van de Waddenzee ontstond op de graven van Groningen en Friesland het Lauwersmeer. Door de aanwezigheid van overvloedig water uit

Op zoek naar het spijkerschrift wordt kunst

Wie vindt allemaal kunst van boomchors?

Fotografieren vanaf de observatietoren

beide provincies verandert de water in het Lauwersmeer van zout in zoet. Hierdoor kon zich op de drooggevallen zandplaten allerlei soorten begroeiing vestigen. Rietlanden verzuigen en raken bebost. Staatsbosbeheer heeft in het verleden ook in delen van het Lauwersmeergebied bos aangeplant.

Het terrein is zeer gevarieerd. Aan de randen van het Lauwersmeer en op de eilanden zijn uitgestrekte rietvelden te vinden. Hierin leven allerlei rietgrazen, rietzangers, karekieten en kinkeldieven. Op de meer vernde rietlanden groeien vele soorten moerasplanten. De natuur in het Lauwersmeergebied is zo bijzonder dat het is uitgeroepen tot Nationaal Park.

Korte wandeling

Van Dijk heeft bewaard voor een korte wandeling - zo'n 7 kilometer - gelopen. Normaal genoeg voor anderhalf uur, nu doen we er zeker drie uur over. Onderweg wijst hij de deelnemers op allerlei details in de natuur en vertelt een en ander erover. Als milieu-inspecteur en beeldfotograaf

graaf bij Wetterskip Fryslân heeft hij in de loop der jaren de nodige kennis over dit gebied verzameld. En wat hij niet weet, wordt wel aangevuld door de deelnemers, bijna allemaal ook natuurfreaks.

Wat niet altijd een voordeel hoeft te zijn. Als Van Dijk op een bepaald moment helemaal enthousiast wordt over een gaasje in de grond, wordt deze subtiel direct overgenomen door de overige deelnemers. 'Dit is nou het hokje van de graafwesp', vertelt hij. Acht mensen luisteren aandachtig. 'Die graaft zich in.' Zeven hoofden knikken bevestigend. Benje echter kijkt wat bedenkelijk en volgt het pad. 'Of het is een wandelstok', suggereert ze voorzichtig. De rest niet het spoor van de Nordic Walker die ons vooraf is gegaan en ook. Van Dijk lacht veronachtzamd. 'Ja, na val ik wel behoortijk door de mand hè?' Wat hij vertelt over de natuur en het gebied is een rustige aanvulling op de route en zeker interessant. Nog leuker zijn de tips qua fotografie. Want daar zijn we tenslotte ook voor gekomen. De belangrijkste les is inzien. Onze begeleider wijst ons op met zoes

overgroeide boomstronken, apart gevormde takken, speciaal gekleurde bessen en bijzondere boomchorsoren. 'Dit woekt ook wel spijkerschrift genoemd', zegt natuurkiefhebber en vogelaar Benny van der Werf te vertellen. 'Als je dit nou bedrukkend maakt en uitvergroeft, tikt Van Dijk, 'dan heb je een heel mooi schilderij.' Dat is genoeg gezegd; zeker zes mensen hollen naar de boom om zo hun eigen kunstwerk te creëren.

Wat Meindert van Dijk niet weet, wordt wel aangevuld door de deelnemers, bijna allemaal ook natuurfreaks

Nieuwe posities

Wie deze keer overslist, gaat op zoek naar andere inspiratiebronnen, knoopt een gesprek aan met een deelnemer of waart vragen op de gids af. Want ook het toetsel zelf wordt besproken: wie iets niet snapt,

vragen heeft over apparatuur, flitsters, lenzen, digitaal of analoog, kan het bij Van Dijk kwijt. En anders wel bij iemand anders. Want het heerlijke aan deze wandeling is dat iedereen van fotograferen houdt en er dan ook graag over praat. En niemand vindt het bezwaarlijk als je stil blijft staan om een foto te maken. Sterker nog: meestal wordt het gevolgd met een 'Oh, ja, dat is inderdaad ook een leuke foto', waarna nog twee mensen hun camera pakken.

Van Dijk helpt bij het zoeken naar nieuwe posities. 'Als je iets vanaf de grond bekijkt wordt het heel anders', west hij. 'Een moerasop niet er op eens uit als een berg.' Benny van der Werf voegt de daad bij het woord en gaat er op zijn buik voor liggen - 'Het is inderdaad handig om een vuifniszak of iets dergelijks mee te nemen op zo'n wandeling', voegt onze gids haast onnodig toe. 'Het is inderdaad een bijzonder effer', concludeert de fotograaf, als hij het resultaat op zijn digitale camera bekijkt. Voor een doemst op het scherm een brug ter grootte van een Alp-ep. Niet slecht, voor Groningen.

Verreikers en zoomlenzen

De vandeerzotte verlaat tijdelijk het bos en loopt langs het water. Een oud zeilschip dat achter de koeien langzaam, versterkt het beeld. Als dan ook nog een groep ganzen opvliegt, is het plaatje compleet. Weer worden de camera's getrokken. Maar helaas, de vopels zijn gevlogen. We krijgen een herkansing in een speciale uitkijktoren. De verreikers worden erbij gebald en Van Dijk legt iedereen uit wat er te zien is. Ondanks dat het zell door een zoomlens nog maar atijpjes zijn. Geen foto waard, helaas. Maar wel een schitterend uitzicht over het oer-Nederlandse landschap.

Na de toren is het nog een klein stukje, het bos weer in. We zijn inmiddels al ruim twee uur onderweg en ondanks dat iedereen alle kans krijgt om foto's te maken, spoorit Van Dijk ons nu aan om door te lopen. 'Anders komen we er echt nooit.' Wel laat hij ons nog een paar seconden stil staan. 'Zullen we nu allemaal even onze mond houden en alleen luisteren?' We doen het en wachten af. 'Je hoort de stribbe hè?' vertelt hij trots. 'Waar hoor je dat nog in Nedeekend?' Als een groep samenweerslers lopen we terug. Iedereen nog stil, rondkijkend, in de hoop een bijzondere vogel te zien of de zon nog een keer door de bomen te zien schijnen. En het is eigenlijk wel goed dat Meindert van Dijk ook dit moment heeft ingelopen, want als je zo bezig bent met het maken van foto's, bekijkt je de natuur eigenlijk alleen nog maar door de lens. Zichend naar de mooiste positie en lichtinval. Je zou haast vergeten om af en toe dat ding eens op te bergen, om je heen te kijken en de natuur in je op te nemen. Want hoe goed je ook bent: een foto zal nooit de werkelijkheid kunnen verbeteren. Gelukkig moet, want dan blijft er altijd een excuus over om weer op een koude zaterdagochtend de natuur in te gaan. De volgende keer alleen wel wet dichtbij huis...

Praktische informatie

Organisator

Meindert van Dijk gaat zo'n twee keer per maand met een groep van maximaal 14 personen de natuur in om deelnemers aan de natuurfotowandelingen alles uit te leggen over natuurfotografie. Hij zoekt steeds een ander gebied uit, al zijn de dagtochten wel allemaal in het noorden van het land. Hij organiseert echter ook weekendtochten en die vinden door het hele land plaats. Daarnaast gaat hij enkele weekenden per jaar met een zeilboot op pad, zodat liefhebbers het zellen kunnen combineren met fotografie. Meer informatie is te vinden op de website: www.natuurfotowandelingen.nl

Wandeling

Tijdens de wandeling op de Ballastplaat hebben we vooral de Observatietorenroute van Staatsbosbeheer gelopen. Deze blauwe paaltje route loopt in een cirkel en begint vanaf de parkeerplaats, vlak voor het Landal Natuurpark Snyderoogh. Voor meer informatie: www.staatsbosbeheer.nl, zoek op 'observatietorenroute'.

Auto

Neem op de A7 de afslag Boarkker (nummer 33) richting Grijskerk. Op de N388 de borden naar Grijskerk blijven volgen. Vanaf deze plaats verder op de N388 richting Ulrum. Bij de kruising met de N361 de weg volgen, richting Lauwersoog. Na 6,7 kilometer linksaf, De Rug op.

Volg de borden richting 'Natuurduorp Snyderoogh'. Aan het begin van De Rug is links het kantoor met werkschuur van Staatsbosbeheer. Na enige tijd bevindt zich aan de linker zijde van de weg een parkeerterrein met een bord 'rondwandeling'. Dit is het startpunt. Vanaf het parkeerterrein zijn de eerste bungalows te zien van het Landal Natuurpark Snyderoogh.

Openbaar vervoer

Het is niet geheel mogelijk om met de bus tot aan de parkeerplaats te komen. Wie het niet erg vindt om nog een stuk te lopen voor de route begint, kan de trein naar Groningen pakken. Neem daarna bus 163 van Arriva naar Marnohuizen Lauwersoog. Vanaf hier is het nog dertig minuten lopen.

Horeca

Er is een restaurant in het bungalowpark, maar dat is niet altijd geopend.

Tip

Voor wie de tijd heeft en een weekende in het park boekt: de stad Groningen is ongeveer 38 kilometer verderop en vanaf Lauwersoog vertrekt minstens drie keer per dag een boot naar Schiermonnikoog.